

- 3) Запазва правните последици на Регламент за изпълнение № 689/2013 до влизането в сила на нов акт, предназначен да го замени.
- 4) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 211, 13.6.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 14 септември 2017 г. (преюдициално запитване от Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis — Гърция) — Ovidiu-Mihaita Petrea/Υπουργου Εσωτερικών και Διοικητικών Ανασυγκροτήσεων

(Дело C-184/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2004/38/ЕО — Директива 2008/115/ЕО — Право на свободно движение и на свободно пребиваване на територията на държавите членки — Пребиваване на гражданин на държава членка на територията на друга държава членка въпреки наличието на забрана на достъп до територията на тази държава — Законосъобразност на решение за отмяна на удостоверение за регистрация и на второ решение за експулсиране — Възможност за позоваване на незаконосъобразността на предходно решение чрез възражение — Задължение за превод)

(2017/С 382/23)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ovidiu-Mihaita Petrea

Ответник: Υπουργου Εσωτερικών και Διοικητικών Ανασυγκροτήσεων

Диспозитив

- 1) Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО и принципът на защита на оправданите правни очаквания допускат държава членка, от една страна, да отмени издадено поради грешка удостоверение за регистрация на гражданин на Европейския съюз, по отношение на когото продължава да действа забрана на достъп до територията, и от друга страна, да приеме по отношение на него решение за извеждане, основаващо се само на констатацията, че мярката за забрана на достъп все още е в сила.
- 2) Директива 2004/38 и Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, допускат решение за връщане на гражданин на Европейския съюз като разглежданото в главното производство да бъде прието от същите органи и по реда на същото производство като решение за връщане на незаконно пребиваващ гражданин на трета страна по член 6, параграф 1 от Директива 2008/115, при положение че се прилагат мерките за транспониране на Директива 2004/38, които са по-благоприятни за този гражданин на Съюза.
- 3) Принципът на ефективност допуска съдебна практика, според която гражданин на държава членка, срещу когото е издадено решение за връщане при обстоятелства като разглежданите в главното производство, не може в подкрепа на жалба срещу това решение да се позовава на незаконосъобразността на прието по-рано срещу него решение за забрана на достъп, стига заинтересованото лице да е имало ефективна възможност да оспори своевременно последното посочено решение с оглед на разпоредбите на Директива 2004/38.

- 4) Член 30 от Директива 2004/38 задължава държавите членки да вземат всички подходящи мерки, за да може заинтересованото лице да разбере съдържанието и последствията на решение, прието по силата на член 27, параграф 1 от тази директива, но не налага то да бъде уведомено за това решение на език, който то разбира или който основателно може да се предполага, че разбира, когато то не е подало молба в този смисъл.

⁽¹⁾ ОВ С 211, 13.6.2016 г.

Решение на Съда (втори състав) от 20 септември 2017 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Oradea — Румъния) — Ruxandra Paula Andriciuc и др./Banca Românească SA

(Дело C-186/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Член 3, параграф 1 и член 4, параграф 2 — Преценка на неравноправния характер на договорните клаузи — Договор за кредит, сключен в чуждестранна валута — Курсов риск изцяло в тежест на потребителя — Значителна неравнопоставеност между правата и задълженията на страните, произтичащи от договора — Момент, в който трябва да се прецени наличието на неравнопоставеност — Обхват на понятието за клаузи, „изразени на ясен и разбираем език“ — Степен на подробност на информацията, която банката трябва да предостави)

(2017/C 382/24)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Oradea

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Ruxandra Paula Andriciuc и др.

Ответник: Banca Românească SA

Диспозитив

- 1) Член 4, параграф 2 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „основен предмет на договора“ по смисъла на тази разпоредба обхваща договорна клауза като разглежданата в главното производство, включена в договор за кредит, изразен в чуждестранна валута, която не е била индивидуално договорена и по силата на която кредитът трябва да се погасява в същата чуждестранна валута, в която е бил договорен, след като посочената клауза определя основна, характеризираща този договор престация. Поради това такава клауза не може да се счита за неравноправна, при условие че е изразена на ясен и разбираем език.
- 2) Член 4, параграф 2 от Директива 93/13 трябва да се тълкува в смисъл, че изискването договорна клауза да бъде изразена на ясен и разбираем език предполага, че при договорите за кредит финансовите институции трябва да предоставят на кредитополучателите достатъчна информация, която да им позволява да вземат решения, основани на добра информираност и благоразумие. Във връзка с това посоченото изискване означава, че клауза, съгласно която кредитът трябва да бъде погасяван в същата чуждестранна валута, в която е бил договорен, се разбира от потребителя едновременно от формална и граматическа гледна точка, но и по отношение на конкретния ѝ обхват в смисъл, че среден потребител, относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, може не само да установи възможното поскъпване или обезценяване на чуждестранната валута, в която кредитът е бил договорен, но и да прецени потенциално значителните икономически последици от подобна клауза върху финансовите му задължения. Необходимата в това отношение проверка следва да се извърши от националния съд.